

POSTANOWIENIE

19 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Łodko

na posiedzeniu niejawnym 19 grudnia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa V. spółki akcyjnej z siedzibą w W.
przeciwko A. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K., S. spółce z
ograniczoną odpowiedzialnością w K., A.G., D.G. i A.H.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej A. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. i A.G.
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 18 lutego 2022 r., I ACa 48/21,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną A. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.;**
- 2. odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej A.G.;**
- 3. zasądza od A.G. na rzecz V. spółki akcyjnej w W. 12 500 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego zasądza;**
- 4. oddala wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego ze skargi kasacyjnej A. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.;**
- 5. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu na rzecz radcy prawnego B.W. 12 500 złotych, powiększoną o podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu A.G. z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

(M.M.)

UZASADNIENIE

Pozwani A. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. i A. G. wnieśli skargi kasacyjne od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 18 lutego 2022 r. Wnioski o ich przyjęcie do rozpoznania uzasadnili wystąpieniem istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), tj. czy w sytuacji, gdy treść umowy kredytu o oprocentowaniu zmiennym nie zawiera lub zamiera niejednoznaczne bądź rozbieżne postanowienia dotyczące wysokości oprocentowania, wskazujące różne wartości liczbowe lub inne logiczne sprzeczne treści, spełniony jest warunek z art. 69 ust. 1 i 2 pkt 5 pr.bank., polegający na określeniu wysokości oprocentowania kredytu i warunków jego zmiany, a w przypadku odpowiedzi negatywnej – czy skutkuje to nieważnością zawartej umowy w całości lub w zakresie postanowień o odsetkach, czy też brak ten może być uzupełniony w drodze wykładni oświadczenia woli stron dokonanego na podstawie art. 65 § 2 k.c.?

W odpowiedziach na skargi kasacyjne powód wniósł o wydanie postanowienia odmawiającego przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania, ewentualnie o ich oddalenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c. skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Odpis zaskarżonego wyroku został doręczony skarżącemu A. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. 25 marca 2022 r. (k. 2034). Wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do wniesienia skargi kasacyjnej (k. 2050-2111) pozwany złożył 30 maja 2022 r., a więc po upływie terminu na wniesienie skargi kasacyjnej, na co zwrócił też uwagę Sąd Apelacyjny oddalając wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Z tego względu skarga kasacyjna A. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Zagadnienie prawne powinno być sformułowane w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumpcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (zob. postanowienia SN: z 15 października 2002 r., III CZP 66/02; z 22 października 2002 r., III CZP 64/02; z 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08). Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne dla rozwoju prawa, i jednocześnie będzie miało znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (zob. m.in. postanowienia SN z 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07, i z 9 lutego 2011 r., III SK 41/10). Obowiązkiem wnoszącego skargę jest wywiedzenie i uzasadnienie występującego w sprawie problemu w sposób zbliżony do tego, jaki przewidziany jest przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienia SN: z 18 lutego 2015 r., II CSK 428/14; z 21 grudnia 2022 r., I CSK 2734/22).

Skarga kasacyjna pozwanego A. G. tych wymogów nie spełnia. Skarżący ograniczył się bowiem do zasygnalizowania problematyki dotyczącej jednoznaczności postanowień umowy kredytu ze zmiennym oprocentowaniem. Sformułowane w skardze kasacyjnej zagadnienie prawne nie ma abstrakcyjnego charakteru, gdyż bez odpowiedniego kontekstu w postaci postanowień tej konkretnej umowy, nie da się udzielić jednoznacznej, abstrakcyjnej odpowiedzi. Nie jest też zagadnieniem prawnym twierdzenie o potrzebie dokonania oceny prawnej w określonym zakresie, skoro skarżący nie przedstawił argumentów świadczących o możliwych rozbieżnościach interpretacyjnych, jak racji jurydycznych uzasadniających określone rozwiązanie poruszanego problemu. Odwołanie się skarżącego do tej przyczyny kasacyjnej jest w istocie pytaniem o trafność stanowiska Sądu drugiej instancji w związku z rozstrzygnięciem tej konkretnej sprawy oraz polemiką z tym stanowiskiem.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie znajdując również okoliczności, które w ramach przedsądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 2 pkt 9 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej orzeczono na podstawie § 8 pkt 9 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.

Sąd Najwyższy oddalił wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, powiązany w odpowiedzi na skargę kasacyjną A. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wyłącznie z wydaniem postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie z jej oddaleniem (postanowienia SN: z 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, z 29 maja 2009 r., V CSK 37/09, i z 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12).

(M.K.)

[a.ł]